

[Dyremose]

disse enkeltområder med, hvad regeringen har fået igennem, så står det klart, at det altovervejende af regeringens politik er blevet gennemført.

Derfor er vi i den konservative folketingsgruppe godt tilfredse med resultaterne, og vi synes, at den socialdemokratiske gruppe i stedet for blot at kritisere skulle se på, at den nuværende regering har ladet den hjælp, vi har fået udefra, forstærke og slå igennem i Danmark, sådan at vi kan fremvise markante økonomiske resultater.

Lad mig blot nævne, at det markante fald i renteniveauet har medført kolossale milliardbesparelser for de private husholdninger og for virksomhederne, og det har sat ny gang i byggeriet.

Lad mig nævne, at inflationens stignings-takt stort set er blevet halveret. Lad mig nævne, at underskuddet på betalingsbalancen bliver væsentligt reduceret i år. Lad mig nævne, at stigningstakten i de offentlige budgetter er blevet bragt ned, og at underskuddet på de statslige budgetter – hvis vi gennemfører de besparelser, regeringen har lagt op til – kan bringes ned næste år. Og lad mig sidst, men ikke mindst, nævne, at stigningstakten i arbejdsløsheden er mindre nu under firkløverregeringen, end den var tidligere under den socialdemokratiske regering. Det sidste udsagn forekommer måske i forhold til, hvad hr. Heinesen netop har sagt, og i forhold til dele af den offentlige debat som en overraskelse. Derfor vil jeg godt understrege det med nogle kendsgerninger.

I 1980 var der 184.000 ledige i Danmark. Fra 1980 til 1981 steg dette tal, på trods af at mange gik på efterløn, med 59.000. Det steg yderligere med 20.000 fra 1981 til 1982, og nu er det bragt ned på en forventet stignings-takt fra 1982 til 1983 på 17.000. Det er altså en mindre stigningstakt i arbejdsløsheden end den, vi har set under tidligere regeringer, og, hvad man derudover skal lægge mærke til: det betyder, at beskæftigelsen i Danmark for øjeblikket øges. Der vil i gennemsnit være flere i beskæftigelse i Danmark, der vil være flere, der har arbejde i Danmark i 1983, end der var i 1982. Det er derfor helt misvisende, når man forsøger at hævde, at firkløverregeringens politik skulle være specielt arbejdsløshedsfremkaldende.

Vi havde i december måned en debat her i folketinget om arbejdsløhedssituationen. På

det tidspunkt, hvor regeringen skønnede, at antallet af ledige i 1983 i gennemsnit ville være 285.000, hævdede den socialdemokratiske ordfører, at ledigheden i 1983 ville stige med ca. 50.000, altså 3 gange så meget som de 17.000, som alle nu stort set er enige om er det realistiske skøn. Den socialdemokratiske ordfører hævdede, at vi i vinterhalvåret ville få en arbejdsløshed på 350.000, og at vi i næste vinter ville få en arbejdsløshed på ca. 400.000. De 350.000 kan vi nu sammenligne med, og de faktiske tal er, at vi i marts havde en arbejdsløshed på 302.000 og i februar en på 310.000, altså væsentligt under de arbejdsløshedstal, som er blevet fremmanet dystert fra socialdemokratisk side.

Jeg er ikke kommet med disse kendsgerninger for at hovre over, at regeringen har været bedre til at skønne end socialdemokraterne. Jeg siger det, fordi de lønmodtagere, som i december troede på den socialdemokratiske ordfører, kunne være utrygge og kunne være bange for deres job, og de samme lønmodtagere kan nu frygte det billede, bl.a. socialdemokraterne har fremmanet, at der vil komme yderligere kæmpearbejdsløshed, og at denne kæmpearbejdsløshed vil fortsætte i mange år. Disse mange spåmænd, inklusive de økonomiske vismænd, tager, så vidt jeg kan skønne, fejl. Der er ingen som helst grund til at tro, at arbejdsløsheden vil stige så markant. De, der tror det, har simpelt hen alt for passive og alt for pessimistiske forudsætninger. De tror ikke, at man skal gribe ind, de tror ikke, at man økonomisk-politisk kan påvirke udviklingen. Det tror vi på, og derfor tror vi også på, at det bliver muligt i hvert fald i løbet af 1984 at begynde at nedbringe arbejdsløsheden. En nedgang skal der selvfølgelig til. Vi kan ikke som samfund være tjent med, at vi har 280.000 arbejdsløse. Det kan vi simpelt hen ikke klare som samfund, og vi kan specielt ikke være tjent med, at vi har så mange unge, der er arbejdsløse.

Derfor lægger vi fra den konservative gruppes side megen vægt på, at vi på trods af anden uenighed har kunnet skabe et bredt politisk flertal om en bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Vi lægger megen vægt på, at enhver ung, der går ud af folkeskolen i løbet af sommeren, vil få et reelt tilbud om uddannelse eller beskæftigelse. Det betyder